

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 35Csp/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121419342
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Krivošík
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:6121419342.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudcom JUDr. Branislavom Krivošíkom v sporovej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, proti žalovaným: 1. C.. W.. L. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. cesta XXX, P., 2. W.. Bc. P. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. cesta XXX, P., zastúpený zástupcom C.. W.. L. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. cesta XXX, P., o zaplatenie sumy 6.508,17,- eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Konanie sa v časti o zaplatenie 585,-- eur zastavuje.

II. Žalovaná 1 a žalovaný 2 sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 3.777,09 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.602,09 eur od 17.01.2019 do 21.02.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.502,09 eur od 22.02.2019 do 27.02.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.452,09 eur od 28.02.2019 do 25.03.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.352,09 eur od 26.03.2019 do 01.04.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.302,09 eur od 02.04.2019 do 24.04.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.202,09 eur od 25.04.2019 do 08.05.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.152,09 eur od 09.05.2019 do 10.06.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.002,09 eur od 11.06.2019 do 30.07.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.902,09 eur od 31.07.2019 do 04.08.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.852,09 eur od 05.08.2019 do 10.09.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.702,09 eur od 11.09.2019 do 16.09.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.627,09 eur od 17.09.2019 do 13.10.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.527,09 eur od 14.10.2019 do 21.10.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.477,09 eur od 22.10.2019 do 15.12.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.377,09 eur od 16.12.2019 do 17.12.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.327,09 eur od 18.12.2019 do 13.01.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.177,09 eur od 14.01.2020 do 10.02.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.027,09 eur od 11.02.2020 do 29.03.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.927,09 eur od 30.03.2020 do 21.04.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.877,09 eur od 22.04.2020 do 21.05.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.827,09 eur od 22.05.2020 do 15.06.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.777,09 eur od 16.06.2020 do 19.07.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.727,09 eur od 20.07.2020 do 07.09.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.677,09 eur od 08.09.2020 do 22.09.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.627,09 eur od 23.09.2020 do 19.10.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.577,09 eur od 20.10.2020 do 01.11.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.527,09 eur od 02.11.2020 do 20.11.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.477,09 eur od 21.11.2020 do 17.12.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.427,09 eur od 18.12.2020 do 20.01.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.377,09 eur od 21.01.2021 do 18.02.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5

% ročne zo sumy 4.327,09 eur od 19.02.2021 do 11.06.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.312,09 eur od 12.06.2021 do 16.07.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.297,09 eur od 17.07.2021 do 27.08.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.267,09 eur od 28.08.2021 do 13.09.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.237,09 eur od 14.09.2021 do 22.10.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.207,09 eur od 23.10.2021 do 16.11.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.147,09 eur od 17.11.2021 do 23.12.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.107,09 eur od 24.12.2021 do 11.01.2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.027,09 eur od 12.01.2022 do 10.02.2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.967,09 eur od 11.02.2022 do 16.03.2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.907,09 eur od 17.03.2022 do 11.04.2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.847,09 eur od 12.04.2022 do 10.05.2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.787,09 eur od 11.05.2022 do 09.06.2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.727,09 eur od 10.06.2022 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach vo výške 170,-- eur vždy do 30. dňa mesiaca vopred počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čílen jednej splátky má za následok zročnoť celého neuhradeného plnenia, pričom plnením jedného zo žalovaných zaniká v tomto rozsahu povinnosť druhého zo žalovaných.

III. Vo zvyšku sa žaloba zamieta.

IV. Žalobca má voči žalovaným 1 a 2 ako spoločne a nerozdielne povinným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 34,04 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručенou súdu dňa 12.07.2021 sa pôvodný žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť 6.508,17 Eur s príslušenstvom. Po čiastočnom späťvzátí žaloby sa domáhal zaplatenia sumy 5.923,17 eur na istine s príslušenstvom.

2. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu (VÚB, a. s.) ako veriteľ a žalovaní ako dlžníci uzatvorili dňa 21.10.2016 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 0XXXXXXXXXXXXX6, na základe ktorej poskytla banka žalovaným úver vo výške 10.000 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaní porušila svoju povinnosť splácať poskytnutý úver, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa úver predčasne zosplatnil ku dňu 11.12.2018, o čom boli žalovaní informovaní listom doručенým dňa 17.01.2019. Žalobca si uplatnil zákonné úroky z omeškania. Keďže žalovaní po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru následne uhradili čiastku v celkovej výške 165 eur, ktorú započítal na istinu sú v omeškaní s úhradou istiny úveru 6.508,17 eur s príslušenstvom. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že žalovaní uhradili na svoj záväzok právnenmu predchodcovi žalobcu celkovo sumu 5.472,94 eur a to v období od 21.11.2016 do 20.11.2020

3. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaní uviedli, že popierajú nárok žalobcu čo do výšky, nakoľko od 20.02.2019 do 10.02.2021 uhradili na splátkach sumu vo výške 2.225 eur a od 10.06.2021 do 15.07.2021 celkovo sumu vo výške 30 eur. Popreli, že im bolo doručенé oznámenie o zosplatnení úveru a oznámenie o postúpení pohľadávky z dôvodu, že sa nezdržiavajú na adrese trvalého pobytu. Predložili potvrdenie o nimi tvrdených úhradách.

4. Žalobca zobral následne žalobu čiastočne späť, nakoľko žalovaní po začatí konania uhradili žalobcovi plnenia v celkovej výške 585 eur a to nasledovnými úhradami: platba zo dňa 16.7.2021 v sume 15 eur, platba zo dňa 27.8.2021 v sume 30eur€, platba zo dňa 13.9.2021 v sume 30eur, platba zo dňa 22.10.2021 v sume 30 eur, platba zo dňa 16.11.2021 v sume 60 eur platba zo dňa 23.12.2021 v sume 40 eur, platba zo dňa 11.1.2022 v sume 80 eur, platba zo dňa 10.2.2022 v sume 60 eur, platba zo dňa 16.3.2022 v sume 60 eur, platba zo dňa 10.04.2022 v sume 60 eur, platba zo dňa 10.05.2022, v sume 60 eur, platba zo dňa 10.06.2022 v sume 60 eur a navrhol v tejto časti konanie zastaviť.

5. Žalovaní na pojednávaní uviedli, že záväzok uznali, sú si vedomí toho, že ho majú uhradiť, splátky dohodnuté so žalobcom dodržiavajú, ich finančné a majetkové pomery, ako aj existencia ďalších záväzkov zo spotrebiteľských úverov im neumožňujú jeho úhradu jednorázovo a navrhli jeho úhradu v

splátkach. Majú vo vlastníctve rodinný dom zaťažený hypotékou, tento prenajímajú, s tým, že žalovaná 1 býva v prenajatom byte v Nových Zámkoch a má mesačné náklady na bývanie v sume 400 eur. Žalovaná 1 je zamestnaná a jej čistý mesačný príjem je 1.100 eur, žalovaný 2 je zamestnaný a jeho čistý mesačný príjem je 1.200 eur.

6. Súd vykonal dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a to: zmluva o spotrebiteľskom úvere „Flexipôžička“, reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX, VOP, žiadosť o flexipôžičku doklady o preverení bonity dlžníkov, údaje o RPMN, prehľad úhrad, výzva na predčasné splatenie zostatku úveru zo dňa 12.12.2018 spolu s doručenkami, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 09.12.2020, upomienka zo dňa 02.11.2018, výpisu z účtu žalovanej v Tatra banke, a. s. o úhrade splátok úveru, lustráciou príjmov žalovaných v registri Sociálnej poisťovne a zistil nasledovný skutkový stav.

7. Pôvodný žalobca ako veriteľ a žalovaní ako dlžníci uzavreli dňa 21.10.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere „Flexipôžička“, na základe ktorej sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovaným spotrebiteľský úver v sume 10.000 eur, ktorú sumu spoločne s úrokmi a poplatkami, vrátane poistného sa žalovaní zaviazali vrátiť v 96-tich mesačných splátkach kedy výška mesačnej splátky pri úrokovej sadzbe so zľavou bola dohodnutá vo výške 156,69 eur z čoho poistné je 8,10 eur, a v prípade úrokovej sadzby bez zľavy výška mesačnej splátky bola dohodnutá vo výške 167,35 eur, z čoho 8,10 eur bolo poistné. Ročná úroková sadzba so zľavou bola dohodnutá vo výške 9,40 % a RPMN v takom prípade bolo 10,45 %, priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 9,22%. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 11,40 % bez zľavy a RPMN v tom prípade bolo 12,68 %, priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 9,22%. Splatnosť splátky bola dohodnutá na 21. deň v mesiaci, s tým, že splatnosť prvej splátky bola stanovená na 21.11.2016 a konečná splatnosť úveru na deň 21.10.2024. Celková čiastka k zaplateniu bola uvedená vo výške 14.464,64 eur pri úrokovej sadzbe so zľavou, resp. 15.488 eur ak bol úver poskytnutý bez zľavy z voliteľnej služby. Súčasne bol v zmluve dohodnutý v rámci ostatných uvedených položiek štandardný súbor poistenia s poplatkom za poistenie vo výške 8,10 eur mesačne Právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 12.12.2018. Z prehľadu úhrad súd ustálil, že žalovaní do dňa podania žaloby uhradili na úver sumu vo výške 5.637,91 eur a po podaní žaloby uhradili sumu 585 eur, čo žalobca započítal na istinu úveru.

Právne vec súd posúdil takto:

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

10. Podľa § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pre právne úkony týkajúce sa poistenia je potrebná písomná forma, ak nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak.

11. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

12. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

13. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

14. Úverová zmluva je z pohľadu právnej kvalifikácie zmluvou uzavretou v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou úverovou zmluvou je tak nevyhnutné posudzovať aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

15. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je faktické nerovné postavenie vo vzťahu k profesionálnemu dodávateľovi, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii. Dodávateľ má profesionálnu skúsenosť, lepšiu znalosť práva a dostupnosť právnych služieb, ako i možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený a pri uzatváraní zmluvy je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť a to formou obmedzenia autonómie vôle. Tá predstavuje elementárnu podmienku fungovania materiálneho právneho štátu, nie je však úplne absolútna a v rámci spotrebiteľských vzťahov je limitovaná princípom ochrany slabšej strany, teda spotrebiteľa (ktorý koná s dôverou v druhou stranou jej prezentovaný skutkový stav). Z uvedenej koncepcie spotrebiteľského práva vychádza aj zákon o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 129/2010 Z. z.), ktorý stanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti, a to práve tie, ktoré sú uvedené v § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciu pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu.

16. Zmluvu o úvere je nevyhnutné posudzovať nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z. z.), keďže žalobca vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaní vystupovali ako spotrebiteľia (čo v konaní taktiež nebolo sporné), keď im bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

17. Podľa § 2 písm. g) z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok a podľa § 2 písm. h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) a podľa § 11 ods. 1 písm. d) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

20. Z obsahu zmluvy o úvere vyplýva, že žalovaní súčasne s úverovou zmluvou uzatvorili aj poistenie schopnosti úver splácať, pričom poisťovňa je integrálnou súčasťou úverovej zmluvy. Súd po oboznámení a s obsahom zmluvy o úvere, jej príloh a poisťovňovej zmluvy dospel k záveru, že žalovaní nemali možnosť výberu či poisťovňovú zmluvu pre poistenie schopnosti splácať úver uzatvoria, alebo jej uzatvorenie mohli odmietnuť bez toho, aby tým bolo dotknutá možnosť uzatvoriť samotnú zmluvu o úvere. Konkrétny poisťovací produkt bol obsiahnutý priamo vo formulárovej zmluve o úvere, ktorú predkladal právny predchodca žalobcu ako veriteľ. Žalobca nepreukázal, že by žalovaní ako spotrebiteľia mali možnosť slobodného výberu, či sa pre prípad nemožnosti splácať úver poistia alebo nie. Žalobca nepreukázal ani to, že by žalovaní ako spotrebiteľia, ktorým bola predložená formulárová zmluva mali vôbec možnosť ovplyvniť obsah zmluvy o úvere ohľadom poistenia. Už len tá skutočnosť, že čiastkové údaje o poistení sú zahrnuté priamo v časti zmluvy, v ktorých sa definujú základné náležitosti úveru vzbudzuje pochybnosti o tom, že právny predchodca žalobcu umožnil žalovaním dobrovoľne sa poistiť. Pri pochybnostiach o obsahu spotrebiteľskej zmluvy pritom platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Žalobcu ale v tomto smere zaťažovalo dôkazné bremeno. Z obsahu zmluvy o úvere pritom nevyplýva žiadna, dokonca ani potenciálna možnosť žalovaných ako dlžníkov samostatne a nezávisle v čase uzatvorenia zmluvy o úvere slobodne preukázateľne odmietnuť alebo zvoliť si poistenie schopnosti splácať úver a prípadne aj konkrétny poisťovací produkt. Žalobca nepreukázal reálnu možnosť žalovaných poistenie odmietnuť alebo si ho zvoliť. Krajský súd v Trnave, v rozhodnutí sp. zn. 10CoCsp/58/2020, o reálnej možnosti spotrebiteľa rozhodnúť sa pre poistenie pritom uviedol, že „spotrebiteľovi má byť daná a navonok aj preukázaná možnosť slobodne urobiť prejav vôle, či chce uzavrieť okrem úverovej zmluvy aj dohodu o poistení alebo nie. Dohoda o poistení úveru má potom charakter doplnkového vedľajšieho zmluvného dojednania uzavretého, aby spotrebiteľ získal úver za dohodnutých podmienok. Argument zmluvnej slobody spotrebiteľa tu nemôže obstáť, pretože takáto sloboda je len iluzórna, keďže zmluvu vo formulárovej podobe pripravovala žalobkyňa ako zmluvný partner spotrebiteľa a s ohľadom na nepomer vo vyjednávacej sile zmluvného partnera a spotrebiteľa je zjavné, že spotrebiteľ sa len s ťažkosťou môže domôcť zmeny vopred pripravených zmluvných dojednaní“.

22. V obdobnej veci, rozhodoval Krajský súd v Nitre, v konaní sp. zn. 8CoCsp/6/2020 a dospel k záveru, že „uzatvorením zmluvy o úvere spotrebiteľ zároveň uzatvoril zmluvu o poistení bez toho, aby mal možnosť uzatvorenie tohto poistenia odmietnuť. V čl. I je dojednané doplnkové poistenie úveru typ A. Zmluva neobsahuje či už vyhlásenie alebo iný prejav vôle dlžníka o výbere konkrétneho typu zmluvného poistenia, ktoré si on sám vybral. Je zrejmé, že zmluva bola vopred pripravená bankou a spotrebiteľ nemal možnosť do obsahu zmluvy zasahovať. Ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, zdá sa byť spravodlivé vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil. Zmyslom tohto princípu je neumožniť strane naformulovať v zmluve ustanovenie pripúšťajúce viacvýznamový výklad a následne v zlej viere zneužiť mnohoznačnosť tohto ustanovenia na úkor záujmov druhej zmluvnej. Rozumným sa preto zdá postulát, podľa ktorého tvorca zmluvy, ktorý argumentuje neurčitým ustanovením pripúšťajúcim viacero možných výkladov, musí sám preukázať, že nekoná v zlej viere a že medzi stranami bol skutočne konsenzus na tvorcom zmluvy tvrdenom význame, a nie naopak (nález Ústavného súdu SR z 19. júna 2008, sp. zn. I. ÚS 243/07). S poukazom aj na citovaný nález Ústavného súdu SR, a keď žalovaný v konaní nepreukázal, že by spotrebiteľ mal možnosť uzatvoriť zmluvu o úvere bez uzatvorenia poistenia, hoci zo zmluvy o úvere výslovne nevyplýva, že uzatvorenie poistenia bolo podmienkou poskytnutia úveru, je potrebné myslieť na spotrebiteľa ako slabšiu stranu, ktorej je nevyhnutné poskytovať zvýšenú ochranu, a keďže tento nemal možnosť odmietnuť uzatvorenie poistenia, je potrebné poistenie zahrnúť do celkových nákladov spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom, teda aj do celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ v súvislosti s poskytnutím úveru zaplatiť a aj do výpočtu RMPN, a preto bol správny záver súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, a preto je úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) bezúročný a bez poplatkov“.

23. Na podporu svojho záveru o tom, že žalobca neumožnil žalovaným slobodne sa rozhodnúť pre poistenie úveru, ak zmluva o úvere neobsahovala konkrétnu a reálnu možnosť uzatvoriť poisťovaciu zmluvu, súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 11Co/205/2019, v zmysle ktorého „zmluva o úvere nedáva spotrebiteľovi možnosť poistenie odmietnuť napr. zaškrtnutím špeciálneho políčka určeného na odmietnutie poistenia. Spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný a musí mu byť daná jednoznačná možnosť slobodne sa vyjadriť, či poistenie schopnosti splácať úver žiada alebo nie. Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že uzatvorenie poistenia bolo podmienkou získania úveru“. Rovnaký záver uviedol aj Krajský súd v Prešove, v rozhodnutí sp. zn. 12Co/119/2019, podľa ktorého „do celkových nákladov na základe ktorých sa vypočítava RPMN mal byť tak zahrnutý aj údaj o nákladoch na doplnkovú službu súvisiacou so spotrebiteľskou zmluvou, pretože z obsahu uzatvorenej zmluvy nijako nevyplýva, že žalovaná mala možnosť voľby pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, a to v tom zmysle, že absentuje možnosť spotrebiteľskú zmluvu podpísať ale bez podpísania Pristúpenia k poisteniu. Uzatvorená zmluva nenasvedčuje, tomu, že by žalovaná ako spotrebiteľ nemusela uzavrieť takéto poistenie a dostala by úver za rovnakých podmienok, pretože v zmluve nie je osobitne uvedená možnosť dohodnúť si úver aj bez poistenia. Odvolací súd zdôrazňuje, že aj napriek tomu, že poistenie bolo obsiahnuté na samostatnej listine ešte neznamená, že žalovaná ako spotrebiteľka mala možnosť ho odmietnuť“.

24. Celková čiastka úveru ako obligatórna náležitosť zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) v spojení s § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch v zmluve o úvere je uvedená v sume 14.424,64 eur, ktorá suma sa zrejme skladá - zo súčtu násobku počtu a výšky splátok (96 x 148,59 bez sumy poistenia) a s poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 200,-eur, t. j. 14.464,64 eur. Z uvedeného má súd za to, že celková čiastka, ktorú musia žalovaní zaplatiť v sebe nezahŕňa poplatok za poistenie schopnosti splácať úver. Súd ale dospel k záveru, tak ako uviedol v bodoch 19 až 21, že do celkových nákladov bol žalobca povinný zahrnúť aj poplatok za poistenie schopnosti splácať úver, keďže žalobca nepreukázal tú skutočnosť, že žalovaní mali možnosť pri podpise zmluvy o úvere odmietnuť uzatvorenie poisťovnej zmluvy. Pritom samotný poplatok za poistenie schopnosti splácať úver je zahrnutý vo formulárovej zmluve o úvere, keď je nepochybné, že tento bol dojednaný vo výške 8,10 eur mesačne a z toho dôvodu aj mesačná splátka predstavovala sumu 156,69 eur (148,59+8,10). Z uvedeného mal súd zato, že celková čiastka, ktorú mal žalovaný ako dlžník zaplatiť, nie je uvedená v správnej výške. Takýmto konaním došlo k nedodržaniu uvedenia zákonných náležitostí v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, v dôsledku čoho je poskytnutý spotrebiteľský úver postihnutý sankciou bezúročnosti a je bez poplatkov, teda žalovaný je povinný vrátiť len istinu skutočne poskytnutého úveru

25. Následne vykonaným kontrolným prepočtom výšky RPMN dospel súd k záveru, že táto je nesprávne uvedená v neprospech žalovaných, keď pri sume pôžičky/úveru 10.000 eur a celkovej čiastke, ktorú musí klient zaplatiť 15.242,24 eur [96 (počet splátok) x 156,69 (splátka s poistením) +200 eur (poplatok za poskytnutie úveru)] je táto vo výške 12,13 % a nie 10,45 %, ako je uvedená v zmluv. RPMN je jedným z kritérií, ktoré ovplyvňuje spotrebiteľa pri výbere konkrétneho úveru, je preto nevyhnutné, aby výška RPMN bola v zmluve o úvere uvedená správne. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom tak pomáha spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber úveru, pre toho - konkrétneho spotrebiteľa najvýhodnejšieho. V zmluve o úvere je uvedená výška RPMN 10,45 %, teda v nižšej výške ako mala byť správne uvedená, z čoho vyplýva, že RPMN v zmluve je uvedená v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené aj z tohto dôvodu je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch.

26. Žalobca navrhol, aby súd konanie v časti o zaplatenie sumy 585 eur, ktorú žalovaní uhradili po podaní žaloby do vyhlásenia rozhodnutia, zastavil. Súd v súlade s § 145 ods. 2 CSP konanie v tejto časti vo výroku I zastavil, keď o čiastočnom zastavení rozhodol v rozhodnutí vo veci samej.

27. Súd následne zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi z titulu zmluvy o úvere sumu 3.777,09 eur (výrok II) ako celkovú dlžnú a nezaplatenú sumu istiny z poskytnutého spotrebiteľského úveru, keď mal za preukázané, že žalovaní na úver poskytnutý vo výške 10.000,- eur podľa výpisu z úverového účtu a z nepopretých tvrdení žalovaných uhradili do podania žaloby sumu vo výške 5.637,91,- eur (do dňa

20.11.2020 celkovo sumu 5.472,91 eur a následne uhradili dňa 17.12.2020 sumu 50 eur, dňa 20.01.2020 sumu vo výške 50 eur, dňa 16.02.2021 sumu 50 eur a dňa 11.06.2021 sumu 15 eur);po podaní žaloby žalovaní uhradili sumu 585 eur; celkovo tak žalovaní uhradili na istinu úveru do vyhlásenia rozhodnutia sumu 6.222,91 eur (5.637,91+585). Súd vo výroku III. zamietol nárok žalobcu v časti, a to vo výške 2.146,08 eur na istine, teda ako rozdiel medzi žalobným nárokom na istine a priznaným nárokom na istine (5.923,17 -3.777,09).

28. Pretože sa žalovaní s peňažným plnením dostali do omeškania, súd im uložil tiež povinnosť zaplatiť žalobcovi zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy istiny, s úhradou ktorej boli v omeškani, tak ako je tento nárok žalobcovi priznaný v časti špecifikácie príslušenstva vo výroku II. Súd úroky z omeškania priznal žalobcovi len v časti, a to z dlžnej sumy zodpovedajúcej výške neuhradenej istiny v príslušnom časovom úseku omeškania žalovaných, vzhľadom na záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Výšku úroku z omeškania určuje nariadenie vlády Slovenskej republiky, ktorá výška úroku z omeškania v aplikovateľnom znení, je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca tak má nárok na zaplatenie ním uplatňovaného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne (t. j. 5% + 0,00%). Vo zvyšku uplatnených úrokov z omeškania súd žalobu vo výroku III zamietol.

29. Žalovaní navrhli, aby súd v prípade, ak nárok žalobcovi prizná, povolil žalovaným jeho úhradu v splátkach. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Súd vo výroku II určil lehotu plnenia tak, že povolil žalovaným úhradu dlžnej sumy v splátkach vzhľadom na ich aktuálne zárobkové pomery, pričom v prípade riadne neuhradenej splátky žalovaní strácajú výhodu úhrady dlžnej sumy v splátkach. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že čistý mesačný príjem žalovanej 1 za posledných 12 kalendárnych mesiacov je 1.134 eur a čistý mesačný príjem žalovaného 2 za posledných 12 kalendárnych mesiacov je 1.407 eur. Žalovaní okrem toho splácajú úvery a pôžičky, pričom súčet mesačných splátok na ich úhradu je 750 eur mesačne (úver od PSS, a. s. vo výške 45.000 eur, splátka 275 eur, úver od VUB vo výške 5.000 eur, splátka 110 eur, úver od VUB vo výške 1740 eur, splátka 40 eur, úver od VUB vo výške 25.000 eur, splátka 100 eur, 2 x úver od Homekredit celková splátka 120 eur, úver od VUB vo výške 1100 eur, splátka 15 eur, úver od VUB, splátka 30 eur, úver od Homekredit vo výške 1.500 eur, splátka 60 eur). Vzhľadom na uvedené príjmové a majetkové pomery a úverové zaťaženie žalovaných, súd vyhovel ich návrhu na úhradu dlžnej sumy v splátkach, tak aby pri určenej výške splátky bol záväzok žalovaných uhradený do 24 mesiacov. Súd prihliadal na tú skutočnosť, že žalovaní sú výrazne úverovo zaťažení, okrem žalovaného nároku, celkovo ďalšími 9 úvermi, s mesačným úverovým zaťažením na úhradách splátok vo výške 750 eur a dosahujú príjem zo zamestnania spolu vo výške 2.541 eur. Okrem toho, súd prihliadal aj na tú skutočnosť, že žalovaní dlh priebežne žalobcovi uhrádzali v pravidelných mesačných splátkach, hoci v nepravidelnej výške. Súd povolil žalovaným úhradu dlhu v mesačných vo výške 170,- eur mesačne, tak aby dlžná suma bola uhradená najneskôr do 24 mesiacov.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

31. Podľa § 256 ods. 1 CSP (1) Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

32. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP. Žalobca sa žalobou domáhal celkovo priznania sumy istiny 6.508,17 eur. Nárok na zaplatenie sumy 585 eur s príslušenstvom zobral žalobca späť, pričom procesne v tejto časti zavinili zastavenie konania žalovaní. Súd priznal žalobcovi na istine 3.777,09 eur, čo predstavuje celkovo úspech žalobcu 67,02 % (4.362,09/6.508,17), úspech žalovaných je tak 32,98%, a teda čistý úspech žalobcu predstavuje hodnotu 34,04% (67,02-32,98). Súd tak vo výroku IV. rozhodol o nároku žalobcu na náhradu trov konania voči žalovaným v rozsahu zodpovedajúcom jeho úspechu v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m)).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).